

Вітер

Дмитро Павличко

Якось вітер ніс листок,
І прикульгував щокрок,
І щокрок відпочивав,
І листок на землю клав.
Так, сердешний, занеміг,
Ніби ніс він збіжжя міх,
Важко дихав і сопів,
Аж упав, нарешті, в рів.
Я тоді листок підніс,
Але вітер, наче біс,
Хап його мені з руки
Та й у поле навпрошки.
І високо понад лан
Злинув хитрий вітрюган,
Свиснув, крикнув з-під небес,
І листок у хмарі щез.